

beskæftigelsesmæssigt behov for havnearbejdersjak.

Arbejdsdirektoratet har dernæst i skrivelse af 4. september 1970 oplyst, at spørgsmålet om en vurdering af, om der er behov for regulering af den virksomhed, som udøves af vikarbureauer uden for handels- og kontorområdet — herunder om tilstrækkeligheden af gældende lovbestemmelser — har været drøftet på landsarbejdsnævnets møde den 1. september 1970. Idet der henvises til vedlagte kopi af arbejdsdirektoratets nævnte skrivelse, bemærkes, at nævnet på linie med den ovenfor nævnte fælles henvendelse fra Centralorganisationen af Metalarbejdere og Sammenslutningen af Arbejdsgivere inden for Jern- og Metalindustrien er gået ind for en standsning af vikarbureauvirksomheden uden for H & K-området, medens det for så vidt angår den tilsvarende virksomhed inden for H & K blev aftalt, at man i nævnet ville følge udviklingen.

Arbejdsdirektoratet henholder sig for sit vedkommende til den nævnte principielle holdning, indtaget af hovedorganisationernes repræsentanter i landsarbejdsnævnet, idet man efter det foreliggende skønner, at der ikke består et væsentligt behov for et ved siden af det offentlige arbejdsformidlingssystem eksisterende organ til formidling af vikararbejdskraft uden for handels- og kontorområdet. Man fremhæver dog, at arbejdsdirektoratet på grund af det korte tidsrum, hvori § 27 i lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring har været i kraft, ikke kan have konkret erfaringsgrundlag med hensyn til vikarbureauvirksomheden uden for handels- og kontorområdet. Direktoratet anfører i øvrigt, at en imø-

dekommelse af det nævnte principielle synspunkt nok kræver lovændring.

På det således foreliggende grundlag er sagen for tiden genstand for overvejelser i arbejdsministeriet. Man er herved foreløbig nået til det resultat, at der ikke i dette øjeblik er basis for at skride til et forbud mod vikarbureauvirksomhed uden for handels- og kontorområdet. Det synes nemlig ikke i dag tilstrækkelig godtgjort, at der ikke findes et behov for virksomhed af den omhandlede karakter. Det må tillige anses for tvivlsomt, om der i den gældende lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring er hjemmel til at udstede et sådant forbud.

Man er derfor sindet i den allernærmeste fremtid at foranledige forhandlinger optaget vedrørende en, eventuelt midlertidig, regulering af vikarbureauvirksomheden uden for handels- og kontorområdet i en sådan form, at man derved forebygger de af arbejdsmarkedets organisationer påpegede ulemper, som den omhandlede virksomhed kan indebære.

Sideløbende hermed agter man at foretage nærmere afprøvninger af, dels hvorvidt der kan siges at foreligge behov for vikarbureauvirksomhed på de forskellige erhvervsområder bortset fra handels- og kontorområdet, dels hvorvidt der til et eventuelt forbud mod vikarbureauvirksomhed inden for bestemte erhvervsområder — såsom industrien eller dele af industrien — kræves ændring af de nu gældende lovbestemmelser.

I forbindelse med fremsættelse af forslag til ændringer af loven om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring i efteråret vil folketinget blive orienteret om resultatet af disse overvejelser.

Lange Dahlgaard.

/ Per Kirstein.

Folketingets udvalg angående forslag til lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v. (Forhøjelse af dagpenge m. v.) m. fl. lovforslag.